

byerne og Færdselsvejen, ledet udenom disse, og det kan forrykke Forretningsforholdene i Byerne meget stærkt. Hvor Terrænet er fladt, kan det jo være ret vanskeligt at bygge Underkørsler eller Overkørsler paa de Steder, hvor Vejene nu gaar, men jeg vil, som sagt, henstille til Ministeren, at de stedlige Kommunalbestyrelser faar Lejlighed til at erklære sig om disse Spørgsmaal og bliver medbestemmende. Det er vel heller ikke saaledes, at der absolut skal være Underkørsler eller Viadukter alle Vegne; det kunde vel ogsaa tænkes, at Forholdene enkelte Steder kunde blive, som de er. Der er en enkelt Station, nemlig Holsted, hvor jeg tror, det vil være bedst, at Overkørselsforholdene bliver, som de er i Øjeblikket.

Der er fra denne Plads talt meget om det Arbejde, der gøres af Hedeselskabet og Hedebruget og af Statens Grundforbedringsvæsen med Hensyn til Landets Kultivering. Det er vel nok saaledes, at det meste Arbejde foretages paa privat Initiativ, og det gælder særlig, naar der er Tale om Hedens Opdyrkning. Men for at Heden kan blive opdyrket og virkelig give Afgrøde, er det en Betingelse, at der kommer Mergel til Stede, og naar der nu anlægges Baner gennem disse Hedeegne — jeg tænker navnlig paa Egnen omkring Grindsted, hvor der er anlagt Baner fra forskellige Sider — mener jeg ogsaa, at man fra Statsbanernes Side bør stille sig imødekommende med Hensyn til Anlæg af Mergelaflæsningsspor. Der er nemlig i disse Egne saa langt imellem Stationerne, at det ikke er nok, at der aflæsses Mergel paa selve Stationspladserne, men der maa ogsaa være Aflæsningssteder imellem Stationerne, da der ikke sjældent er 1 Mil eller mere imellem disse.

Jeg tænker her paa et bestemt Tilfælde min Valgkredsovre ved Horsbøl mellem Krogager og Grindsted Station paa Bramminge—Funder-Banen. Der har Beboerne for Aar og Dag siden erklæret sig villige til at afholde alle Udgifter ved Anlæg af et Mergelaflæsningsspor, men alligevel er der, saa vidt jeg ved, ikke sket noget som helst forberedende Arbejde. Jeg vil meget indtrængende henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Der er her slet ikke Tale om, at der kræves nogen Udgift fra Statskassen, men Befolkningen er selv villig til at betale. Det gælder blot om, at man fra Statsbanernes Side er villig til at vise Befolkningen nogen Imødekommen, og selv om det er knapt med Jernbanemateriellet, kan jeg dog ikke tænke mig, at der ikke

skulde være saa meget Materiel til Stede, at et saadant Mergelaflæsningsspor kan anlægges.

Den ærede foregaaende Taler talte om Baneforholdene ved Nyborg. Jeg kunde have Lyst til at omtale noget, der angaar Færgeforholdene mellem Nyborg og Korsør; vi jyske Rigsdagsmænd rejser jo meget paa denne Strækning. Der er i den senere Tid sket en hel Del Tyverier af de rejsendes Bagage og Tæpper paa Dampfergen, det er jo umuligt for de rejsende altid at gaa rundt med hele deres Bagage og med deres Tæpper. Der er sket Anmeldelse af Tyverierne til Politiet, men dette erklærer, at det staar magtløst heroverfor. Om man her staar overfor en organiseret Tyvebande, ved jeg ikke, men Politiet mener, at de, der stjæler, maa have nogle store Tasker, som de gemmer Tyvekosterne i, og erklærer i øvrigt, at det ikke kan gøre noget i den Anledning. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om der ikke paa Færgen kan blive etableret en Garderobe, saaledes at man for en rimelig Betaling kunde faa sit Rejsetøj opbevaret, saa at man ikke behøvede at nære Frygt for, at det skal blive stjålet. Jeg ved Eksempler paa ret betydelige Tyverier, der har fundet Sted, endogsaa i 2den Klasses Herrer salon, og det er i Virkeligheden meget uheldigt.

Jeg vil gerne tillade mig at rette en Forespørgsel til Minister Stauning, nemlig den, om han ikke i en nær Fremtid agter at fremsætte Forslag om en Ændring i Sygekasseloven. De nuværende Indtægtsgrænser, som jo for Landets Vedkommende er 1 500 Kr. og for Københavns Vedkommende 2 000 Kr., er i Virkeligheden ret umulige og uholdbare. Skulde Sygekasserne — som jeg har haft en Del at gøre med — følge disse Grænser og udelukke de Medlemmer, som havde en Indtægt, der faldt over disse Grænser, vilde det føre til, at saa godt som alle Medlemmer udenfor Tyendeklassen skulde udelukkes af Sygekasserne, og det vilde efter min Mening være en stor social Ulykke. Ganske vist har man hidtil ladet Medlemmerne blive staaende foreløbig som Medlemmer, selv om deres Indtægter har oversteget den nævnte Grænse; men jeg kender Eksempler paa, at Læger har brugt netop dette, at Indtægtsgrænsen overskrides, som Paaskud for at bryde en Overenskomst mellem Lægerne og Sygekasserne. Det maa jo dog være Meningen, at de samme Samfundsklasser som hidtil og Mennesker, der er paa samme økonomiske